

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Anden Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 104. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030266687568/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Thi som det Pulver er fordeelt oc Skabeloned,
 Saa det i Luften far oc findis der fazoned;
 Der sluor dragen rød, der seer mand Hiorten springe,
 Der fecter Goliath, oc David med sin Slinge:
 Racket i Luften far, hun hvijner, puffer, sprader,
 Oc slaer saa mange slag, som lagdis kruude-maader:
 Saa gaar her oc saa til, som den *materi* findes,
 Saa drifvis samme spil, stig Skabeloner tændes.

Comet natuurlig er, hør oc til højer boelig,
 Men den at skrifve her, oc contrafeje troelig,
 [64] Min dag ej taale vil, thi Sool gaar under liide,

(g) *Jos. X. 11.*
 2. Jeg den ej hindre kand, som skeede fordum tiide, (g)
 Hvi blusser du saa op, (med mig maa *Musa* tale)

Media aetis regio. Luftens mellem Sal, i hvilken der er Vandstøtter.
 Jeg seer dig være varm; vilt du dig icke svale?
 Fra Ild oc heeden ud, trin ned i mellem-stue,
 I værets anden Sal, der er en mindre Lue,

Thi der er Vand for haand der kandt du dig vel læske.
 Hvad fuct did drages op, af Vand oc Jordens vædskc,
 Der sankis efter haand, oc først til Vand forkeris,
 Saa efter sin Natuur til Sneec oc Hagl formeris.

(h) Er icke kold naturlig men for needens.
 Dog er den Ort oc rom af sin Natuur ej kolder, (h)
 Thi den med Frosten sin os Soolen ej forholder,
 Den frys dem ej ihuel sig ofver *Alpes* høje,

Oc Norge-daarefield oc Jempte-field det høje.
 Der groer end onsaa Træ, som Luftens varme nyde,
 Dog der er Vinter-lee som Biørnen maae fortryde,

(i) Kagesteenen staar ofverst paa Jempte-field, hvor mand henseer, Geleismanden til tarf.
 Vilt du at hånse gaae hoos Kage-steen hin høje, (i)
 Tag femten Trøjer paa, du skalt dem fuld vel døje.

Der *Melosa* jeg i Salen dig vil lofve,
 Med tynd oc tykken Sky, fast størr' end mange skofve.
 Først vædskcn dragis op, strax heede kulden møder:
 Gjør den til Skyen tynd, oc saa til regn som bløder,
 Til Støb oc Plats-regn, oc til Taare smaa oc stoore,
 Om Vinteren til sneec som skiuler Steen i foore.

Men naar der regner ned, Melk, blod, af Luft hin koldc,